Ročník XV. 30. srpen 2020 Číslo 35. 22. neděle v mezidobí

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Jer 20,7-9 2. čtení: Řím 12,1-2

Ev.: Mt 16,21 –27

Žl 63 **Má duše žízní po tobě, Pane, Bože můj!**

Kapka rosy z Božího slova: Představa trpícího a dokonce zabitého Mesiáše byla pro Židy velice těžko přijatelná. Mesiáš měl přece být slavným vítězem! Petr tedy v následujícím evangeliu jedná docela logicky. Boží plány jsou ale tak hluboké, že je lidská logika často nedokáže vůbec pochopit – lze je přijmout pouze vírou.

Pozdrav otce Václava

S přicházejícím novým školním rokem píšu konečně tento kratičký článek a písemnou zdravici do farního zpravodaje. Tedy začněme ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého a s pozdravem: Milí bratři a sestry.

Ve farnosti svatého Bartoloměje v Březnici u Zlína, kde jsem sedm let působil a odkud jsem přešel sem do Hustopečí nad Bečvou, jsem navštěvoval obecní knihovnu v Březnici. Nečítala zas až tolik svazků knih, ale vždy jsem tam našel něco, co mne zaujalo, ba po přečtení někdy i nadchlo. Když jsem se počátkem června dověděl, že se mám stěhovat do nových farností, sem za vámi, měl jsem na stolku několik knih z tamější obecní knihovny. Musel jsem je vrátit. Jednou z těch knih, na kterou již nedošlo, na jejíž četbu jsem se těšil a o jejímž obsahu se v poslední době několik mých známých kladně vyjádřilo, bylo dílo Josefa Čapka *Kulhavý poutník*. O čem tato kniha pojednává, dosud nevím, a nehodlám si to vygůglovat. Spíše se pokusím si tuto knihu brzy vypůjčit… Ale proč o tom píšu?

Název knihy mne vede k zamyšlení nad mou situací zde v Hustopečích, nyní v začátcích. Jako poutník znám dobře cíl cesty, věčnost. Procházím krajinou, vesničkami, městy, s občasnou zastávkou a odpočinkem. Základním vybavením poutníka je pak hůl, zvlášť pro

poutníka kulhavého. Hůl, aby se mohl cestou opírat. Holí je pak v tomto podobenství pro mne všechno, co pomáhá dospět k cíli. Na prvním místě jsou to naši bližní a pak další prostředky, kterých poutník potřebuje, jako jsou nové boty či klobouk, apod. Oč se opírat? Přátelství a hlubší vztahy vyžadují delší dobu. Buď, jak buď, moc se uspěchat nedají, i když připouštím, že snad existuje i přátelství na první pohled.

Bohu díky jsem však zde ve farnostech našel staré známé, s nimiž jsem již cosi v životě prožil. Jsou holí, která podpírá a působí divy.

Prvním je Pán Ježíš, vězeň svatostánku, ochotný stále naslouchat, dávat se v oběť. Vedle něj Panna Maria, svatý Josef. A pak další, jejichž stopy zde nacházím: u dveří svatá Terezička podávající květ růže každému, kdo vchází do kostela v Hustopečích, svatí Cyril a Metoděj, svatý Václav, křestní patron, apoštol Jan, patron biřmovací, svatý Jiří, svatá Barbora a další ze Čtrnácti svatých pomocníků, blízcí Učitelé církve, svatý Ambrož a svatý Augustin, atd.

Ty už tedy dobře znám, a nyní, chce to čas, poznávám další tváře, už nejen církve vítězné, ale církve putující mezi vámi, milí bratři a sestry. Kulhavý poutník opírající se o hůl postupně získává jistější krok.

Kéž nám (poutníkům k věčnosti) vítězové pozemské poutě (naši svatí) pomáhají svou přímluvou a poskytují oporu.

S pozdravem a požehnáním

P. Václav Fojtík

Jako děti byli zraněni a proto zraňují další lidi

Každý člověk je jedinečnou osobou. Romano Guardini říká: „Bůh vyslovuje nad každým člověkem své jedinečné slovo“ - jakýsi ´kód´, který patří jen tomuto člověku. Naším úkolem pak je toto slovo vnést do světa. Je to náš úkol - dotknout se tohoto jedinečného obrazu a zanechat v tomto světě jedinečnou stopu života.

Problém s touto myšlenkou může nastat, když se díváme na lidi, kteří druhým působí zlo a krutosti. To si lze těžko představit ono jedinečné slovo, které Bůh má pro každého člověka. Jak vysvětlit tenhle paradox?

Myslím si, že jsou lidé, kteří to jedinečné Boží slovo v sobě neobjevili – pro ně je Boží obraz v nich úplně temný nebo zkreslený. Důvod často leží v jejich dětství. Jako děti byli tak zraněni nebo ponížení, že v důsledku těch zranění vůbec nenašli cestu sami k sobě. Tak prostě i oni zraňují lidi kolem sebe. To neznamená, že to tak musí být vždycky. Každý člověk ve svém životě utrží nějaké rány na duši. Ale jsme zodpovědní za to, abychom se s těmito zraněními vyrovnali, nebo – jak říká Hildegarda z Bingenu – proměnili své rány v perly.

Mnohým se nechce jít touto bolestivou cestou vnitřního uzdravení a proměnění polidštění. Zůstávají natolik uvězněni ve svých zraněních, že se za ně mstí druhým lidem. Psychiatr Albert Görres kdysi řekl: „Často je zlo, které z těchto lidí vychází, vyrovnáváním starých účtů se špatnými dlužníky.“ Člověk by ve skutečnosti chtěl oplatit

rodičům, co na něm napáchali. Ale protože rodiče už tu nejsou, nebo se jich ten člověk bojí, dává svá zranění dál a zraňuje jiné lidi.

Na první pohled to vypadá neškodně. Ale čím víc moci člověk má, tím větší zlo může působit, pokud není ochoten postavit se čelem pravdě o své osobní historii a jen dává dál to, co utržil. Takový člověk by ve své zuřivosti mohl podpálit celý svět, a stejně se nezbaví své nenávisti hluboko v srdci - například vůči otci. Nakonec napáchá mnoho zlého. Není totiž s to proniknout skrze svůj vnitřní chaos do prostoru svého nitra. Protože tam by se setkal s pravdou o sobě, a ta je pro něj nesnesitelná.

Proto je potřeba pomáhat lidem, aby se usmířili sami se sebou a se svou osobní historií. Jen tak v sobě mohou objevit ten prapůvodní dobrý Boží obraz. Jen tak se jejich životní stopa může stát dokonce i stopou požehnání. Jinak to bude stopa pustošení, ničení, nenávisti a hořkosti.

Nemůžeme nikdy zcela spravedlivě soudit druhé lidi, protože nevíme, jak hluboká jsou jejich zranění. Ale každý člověk má svobodu rozhodnout se proti ničení a pro usmíření. Když se člověk propadlý zlu dotkne svého dobrého a jedinečného vnitřního obrazu, jeho svět se zhroutí. Už se pak ale nemůže identifikovat se svou nenávistí. To je ta svoboda, kterou dal lidem Bůh: člověk se musí rozhodnout – pro život a proti smrti, pro dobro a proti zlu, pro svůj jedinečný obraz a proti karikatuře.

www.vira.cz

Ohlášky:

- V týdnu bude první pátek v měsíci, bude adorace a zpovídání před bohoslužbou. Návštěvu nemocných si prosím nahlaste u P. Václava.
- Začíná nový školní rok, proto prosím rodiče, aby přihlásili děti do hodin náboženství. Přihlášku vyplní všichni, i ti, kteří již výuku náboženství navštěvovali. Přihlášky dostanou děti od třídních učitelů.
- V sobotu 5. 9. v 14 h. v Hustopečích bude pokřtěna Patricie Emílie Vaclachová.
- Pro děti na nový školní rok jsou připraveny brožurky s názvem Dětem a rodinám, které napomáhají ke křesťanské formaci v rodinách a kterou děti po mši sv. obdrží. Do této brožurky si budou děti během roku vlepovat samolepky, které o každé neděli po mši sv. dostanou.

O H L Á Š K Y

V sobotu 5. IX. v 11^{00} hod. budou ve farním kostele Povýšení sv. Kříže v Hustopečích sezdáni slečna Veronika Bubíková z Vysoké a pan Ondřej Koláček z Hranic.

Přejeme do společné cesty životem stálé Boží požehnání, ochranu a pomoc.

SVĚTLEM PRO MÉ NOHY JE TVÉ SLOVO

aneb přečteme Písmo svaté za jeden rok

neděle	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota
30. VIII.	31. VIII.	1. IX.	2. IX.	3. IX.	4. IX.	5. IX.
1Kron 27-29	Titovi 1-3	2Kron 1-4	Reflexe	2Kron 5-7	2Kron 8-11	Reflexe
Iz 26-27	Iz 28-29	Iz 30		Iz 31-32	Iz 33-34	

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 30. 8. do 6. 9. 2020

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
22. neděle v mezidobí **30. 8.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za městys Hustopeče nad Bečvou a živé a † občany
	Černotín	**9:30**	Za † Karla Pavelu
	Bělotín	**11:00**	Za rodiče Tylichovy, sestru Svatavu, živou a † rodinu
	Hustopeče	**19:00**	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí **31. 8.** *sv. Rajmund*	**Špičky**	**17:30**	Za rodinu Heiderovu a Vyhnánkovu a dvo
Středa **2. 9.** *sv. Justus*	**Černotín**	**17:30**	Volná intence
Čtvrtek **3. 9.** *sv. Řehoř Veliký, památka*	**Bělotín**	**17:30**	Za živou a † rodinu Dostalíkovu
Pátek **4. 9.** *sv. Růžena z Viterba*	**Hustopeče**	**18:00**	Za rodinu Matějkovu, Kotíkovu, Sigmundovu, Czerwekovu, Michalku Drábovou a dvo
			Za živou a † rodinu Vašíčkovu, Trefilovu a Baraňákovu
Sobota **5. 9.** *sv. Viktorin (Vítězslav), sv. Tereza z Kalkaty*	**Černotín**	**17:30**	Za živé a † farníky
23. neděle v mezidobí **6. 9.** **Měsíční sbírka**	**Hustopeče**	**8:00**	Za Marii Pavlicovou, živou a † rodinu
	Špičky	**9:30**	Za † Josefa Sůkala, sourozence a živou a † rodinu
	Bělotín	**11:00**	Za † rodiče a sourozence a dvo
	Dub	**14:00**	Za živé a † farníky a občany Dubu
	Hustopeče	**19:00**	(tichá) eucharistická adorace

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**
E-mail: farahustopece@gmail.com
https://www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 300 kusů. Vydává P. Václav Fojtík.